

РЕШЕНИЕ

№ 2138

гр. София, 01.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 34 състав, в публично заседание на 19.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **8607** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. чл.1, ал.1 от закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ). Настоящото производство е по реда на чл. 226 АПК, след отмяна Решение № 6770 от 14.11.2022 г. по адм. дело № 5212/2022 г. на Административен съд-София-град с решение от №8423 от 21.08.2023г. на ВАС по адм. дело № 256/23г.

Образувано е по искова молба на “БРОЧОВ ТЕКСТИЛ“ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ет.7, ап.10, срещу Агенция „Митници“ при Министерството на финансите, с която се претендира присъждане на обезщетение за претърпени имуществени вреди – пропуснати ползи в общ размер на 21439 лв. ведно със законната лихва върху сумата от датата на подаване на исковата молба – 09.06.2022г. до окончателното ѝ заплащане, от отменени като незаконосъобразни административни актове - Решение рег. № 32-270580/16.09.2020г. към митническа декларация (МД) с MRN 19BG002002000225R9/11.01.2019г. и Решение № 32-257497/03.09.2020г. към МД с MRN 19BG002002001015R3/23.01.2019г., издадени от директора на Териториална дирекция (ТД) „С. Морска“ в Агенция „Митници“.

С предявената искова молба се претендират от ищеца, имуществени вреди за

дружеството в размер на законната лихва от 11329,98лв.,върху главница от 78131,51 лв. за периода от 06.10.2020г.–вносяне на обезпечението,до 11.03.2022г. – възстановяване на сумата от Митница В. при АМ, причинени от отмененото Решение №32-270580/16.09.2020г. към МД с MRN 19BG002002000225R9/11.01.2019г.

Също се претендират вреди от ищеца имуществени вреди за дружеството в размер на законната лихва от 10109,19 лв. върху главница от 596996,58 лв. за периода от 17.09.2020г. – вносяне на обезпечението, до 19.05.2022г. – възстановяване на сумата от Митница В. при АМ, причинени от отмененото Решение №32-257497/03.09.2020г. към МД с MRN 19BG002002001015R3/23.01.2019г.

В съдебното заседание, ищецът,чрез процесуалния си представител адв.К., поддържа исковата молба по заявените в нея съображения.Представя писмени бележки по съществуването на спора. Претендира разноските по делото, съобразно представен списък.

Ответникът–Агенция "Митници",чрез процесуалния си представител юрк. С.,оспорва исковата молба и моли да бъде оставена без уважение.Претендира юрисконсултско възнаграждение.Депозира писмени бележки в срок.

Представителят на Софийска градска прокуратурата п-р Д. изразява становище за основателност на исковата претенция.

Административен съд – София град,като прецени доводите на страните и събраните по делото доказателствата, приема за установено следното:

На 23.01.2019 г. „Брочов текстил“ ЕООД декларира с митническа декларация MRN 19BG002002001015R3/23.01.2019г. под режим „допускане на свободно обращение“ стоки - 502 колета с бруто тегло 12 285, 80 кг., внос и произход от Китайска народна република, с условие на доставка - С. В.. С Решение с рег. № 32-257497/03.09.2020г., към МД с MRN 19BG002002001015R3/23.01.2019 г. постановено от директора на ТД „С. Морска“ при Агенция „Митници“, на основание чл. 84, ал. 1, т. 1 от Закона за митниците (ЗМ), във връзка с чл. 74, § 2, буква „б“ от Регламент (ЕС) № 952/2013, във връзка с чл. 140 и чл. 141 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447, във връзка с чл. 15, ал. 2, т. 8 ЗМ, във връзка с чл. 5, т. 39 от Регламент (ЕС) № 952/2013, във връзка с чл. 77, § 1, във връзка с чл. 85, § 1, във връзка с чл. 101, § 1, във връзка с чл. 102, чл. 103, чл. 104 от Регламент (ЕС) № 952/2013, във връзка с чл. 15, ал. 2, т. 8 ЗМ, във връзка с чл. 19, ал. 1 и 7 ЗМ, във връзка с чл. 54, ал. 1 и чл. 56 ЗДДС, във връзка с чл. 59 АПК, е отказано да бъде приета декларираната митническа стойност на стоки с №№ 1, 2, като: са определени нови митнически стойности; разпоредено е да бъде коригирана митническата декларация; установени са мита за „досъбиране“, в размер на 20 810,43 лв., ДДС - 38 846,15 лв., заедно с лихви за забава, считано от 23.01.2019 г. на 17.09.2020 г. по тази МД.

Решение с рег. № 32-257497/03.09.2020 г., към МД с MRN 19BG002002001015R3/23.01.2019 г., постановено от директора на ТД „С. Морска“ при Агенция „Митници“, е отменено с решение №2267 от 06.04.2021 г., постановено по адм. дело № 9491/2020г. по описа на Административен съд София – град, оставено в

сила с решение № 2044 от 02.03.2022г. по адм.д. № 6519/2021г. по описа на ВАС.

С митническа декларация с MRN 19BG002002000225R9/ 11.01.2019г. "Брочов текстил" ЕООД декларира данни за доставка на стоки за режим допускане за свободно обръщение на 4 стоки, в 657 колета, с тегло 14 767кг. бруто, внос от Китай, на обща стойност 16 241.95 евро при курс за митнически цели 1,95583 за 1 евро. Стока № 2 – 10 560бр. мъжко долно бельо, е декларирана с код по Т.: [ЕГН] и 539кг. нетно тегло; с декларирана митническа стойност за 1бр. 0.10лв./бр. или 1.99лв./кг. ; Стока № 3 – 207 624бр. дамско долно бельо, декларирана с код по Т.: [ЕГН] и 8 087.5кг. нетно тегло, с декларирана митническа стойност за 1бр – 0.10лв/бр. или 2.51лв/кг. и Стока № 4 – 19 200бр. дамско долно бельо, декларирана с код по Т.: [ЕГН] и 1 222кг. нетно тегло, с декларирана митническа стойност за 1бр. – 0.15лв/бр. или 2.34лв/кг.

С решение с рег. № 32-270580/16.09.2020г. към МД с MRN 19BG002002000225R9/11.01.2019г., постановено от директора на ТД "С. Морска" при Агенция "Митници", на основание чл. 84, ал. 1, т. 1 от ЗМ във връзка с чл. 74, § 2, буква "б" от Регламент (ЕС) № 952/2013, във връзка с чл. 140 и чл. 141 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447, във връзка с чл. 15, ал. 2, т. 8 от ЗМ, във връзка с чл. 5, т. 39 от Регламент (ЕС) № 952/2013, във връзка чл. 77, § 1, във връзка с чл. 85, § 1, във връзка с чл. 101, § 1, във връзка с чл. 102, чл. 103, чл. 104 от Регламент (ЕС) № 952/2013, във връзка с чл. 15, ал. 2, т. 8 от ЗМ, във връзка с чл. 19, ал. 1 и 7 от ЗМ, във връзка с чл. 54, ал. 1 и чл. 56 от ЗДДС, във връзка чл. 59 от АПК: е отказано приемането на митническата стойност на декларираната стока с 2, 3 и 4 по МД с MRN 19BG002002000225R9/11.01.2019г, и е определена нова митническа стойност за внасяната от "Брочов текстил" ЕООД стока, както и са определени дължими суми за досъбиране: мито в размер на 27 255.18лв. и ДДС в размер на 50 876.33лв., ведно с лихва за забава, с дата на възникване на задължението - 11.01.2019г. на основание чл. 54, ал. 1 ЗДДС във връзка с чл. 77, § 2 от Регламент (ЕС) № 952/2013г.

Решението на директора на ТД "С. Морска" при Агенция "Митници" е отменено с решение №4529/07.07.2021г., постановено по адм. дело №10353/2020г. на Административен съд София – град, оставено в сила с решение № 1005 от 03.02.2022г. по адм.д № 8633/2021г. на ВАС.

По искане на дружеството решенията на директора на ТД "С. Морска" при Агенция "Митници" са спряни, след представяне на обезпечение в размер на главницата – мито и ДДС по всяко от двете решения.

По МД с MRN 19BG002002000225R9/11.01.2019г с преводно нареждане от 06.10.2020г. от ищеца е внесено обезпечение в размер на 78131,51 лв., от които: мито в размер на 27255,18 лв. и ДДС в размер на 50876,33 лв.

По МД с MRN 19BG002002001015R3/23.01.2019 г. с преводно нареждане от 17.09.2020г. от ищеца е внесено обезпечение в размер на 59656,58 лв., от които: мито в размер на 20810,43 лв. и ДДС в размер на 38846,15 лв.

На 11.03.2022г. на "БРОЧОВ ТЕКСТИЛ" ЕООД е възстановено заплатеното на 06.10.2020г. обезпечение, след приспадане на задължения на дружеството, в размер на

58644,76 лв.

На 19.05.2022г. обезпечението, заплатеното на 17.09.2020г, е възстановено, след приспадане на задължения на дружеството, в размер на 47352,65 лв.

По искане на ищеца е допусната ССЧЕ по дело №5212/22г. на АССГ. Заключение е прието без възражение от страните. Вещото лице е изчислило претендирания размер на обезщетението по внесеното обезпечение в размер на законната лихва върху главниците от общо 137788 лева, равняващо се на размера на законната лихва върху главниците по двете решения на административния орган, съответно: По решение рег.№ 32-270580/16.09.2020 с обезпечена главница 78 131,51 лв. за периода от 06.10.2020 г. - внасяне на обезпечението до 11.03.2022 г. - възстановяване на обезпечението законната лихва възлиза в размер на 11329,07 лв. и по решение рег. № 32-257497/03.09.2020 г. с обезпечена главница 59 656,58 лв. за периода от 17.09.2020 г. - датата на внасяне на обезпечението до 19.05.2022 г. - дата на възстановяване на обезпечението законната лихва възлиза в размер на: 10108,47 лв. Общият размер на законната лихва възлиза на 21437.54 лв.

Съгласно указанията на ВАС ,при разглеждане на делото по реда на чл. 226 от АПК съдът е допуснал СЧЕ.Съгласно заключението на вещото лице/л.44-47/:

Определените за досъбиране суми в т.6 от Решение №32-270580/16.09.2020 г.са общо в размер на 78131,51 лв./Седемдесет и осем хиляди сто тридесет и един лв. 51 ст./,в т.ч. мито 27255,18 лв. и ДДС 50876,33 лв. същите са платени с преводно нареждане от 06.10.2020 г.На 11.03.2022 г. на „Брочов Текстил" ЕООД е възстановено част от платеното обезпечение на 06.10.2020 г. след приспадане на задължения на дружеството.Преведената сума е в размер на 58 644,76 лв.

Определените за досъбиране суми в т.6 от Решение №32-257497/03.09.2020 г. са общо в размер на 59656,58 лв. /Петдесет и девет хиляди шестстотин петдесет и шест лв. 58 ст./, в т.ч. мито 20810,43 лв. и ДДС 38846,15 лв. и са платени с преводно нареждане от 17.09.2020г.На 19.05.2022 г. на „Брочов Текстил" ЕООД е възстановено част от платеното обезпечение на 17.09.2020 г. след приспадане на задължения на дружеството.Преведената сума е в размер на 47352,65 лв.

Съдът възприема изготвените заключения на вещите лица,като компетентни, обективни и обосновани,съобразени с представените доказателства от страните,същите са неоспорени.Съдът кредитира заключенията на вещите лица.Настоящият състав следва също да посочи,че по изчисления,чрез калкулатора на НАП,съобразено с заключението на вещото лице К. и указанията на ВАС,по първата декларация възстановената сумата на ищеца е 58864,76лв. /след постановяване на последващ административен акт от директора на ТД-"Митница В."/ и размерът на законната лихва за периода 06.10.2020г. до 11.03.2022г. е 8536.11лв.По втората декларация възстановената сума на ищеца е 47352,65лв. и размера на законната лихва за периода от 17.09.2020г. до 19.05.2022г. е 8010.54лв.

При така установеното от фактическа страна, съдът намира от правна страна

следното:

По допустимостта на исковете:

Същият е предявен след отмяната на административен акт - решение с рег. № 32-270580/16.09.2020г. към МД с MRN 19BG002002000225R9/11.01.2019г. и решение рег. № 32-257497/03.09.2020г. към МД с MRN 19BG002002001015R3/23.01.2019г., постановени от директора на ТД „С. Морска“ при Агенция „Митници“, и срещу юридическото лице, представлявано от органа, от чийто незаконосъобразен акт се твърди, че са причинени вредите. Ищецът е активно легитимиран, тъй като е бил адресат на отменените като незаконосъобразни административни актове, от които твърди, че е претърпял имуществени вреди, предмет на исквата молба.

Разгледани по същество, исковете са частично основателни.

Отговорността на държавата и общините за вреди, причинени на граждани и юридически лица е регламентирана в разпоредбата на [чл. 1, ал. 1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди\(ЗОДОВ\)](#). Съгласно [чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ](#) държавата и общините отговарят за вредите, причинени на гражданите и юридическите лица от незаконосъобразни актове, действия и бездействия на техни органи и длъжностни лица при и по повод изпълнение на административна дейност, като съгласно ал. 2 исковете по ал. 1 се разглеждат по реда, установен в [Административнопроцесуалния кодекс](#).

За да бъде реализирана отговорността на държавата или общините за вреди по [чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ](#), следва при условията на пълно и главно доказване ищецът да установи наличието на следните предпоставки:

1. Наличие на незаконосъобразен административен акт, действие или бездействие на административен орган и длъжностни лица при осъществяване на административна дейност, като в случаите на отговорност от административен акт, същият съгласно разпоредбата на [чл. 204, ал. 3 от АПК](#), следва да е отменен по съответния ред;
2. Наличие на реална вреда /имуществена и/или неимуществена/, настъпила за ищеца;
3. Наличие на причинно-следствена връзка между постановения незаконосъобразен акт, действие или бездействие и настъпилия вредоносен резултат.

При липса на която и да е от посочените предпоставки, не може да бъде реализирана отговорността на държавата и общините по реда на [чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ](#). С оглед разпоредбата на [чл. 4 от ЗОДОВ](#), държавата и общините дължат обезщетение за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането, независимо от това, дали са причинени виновно от длъжностното лице. Следователно имуществената отговорност по [чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ](#) е обективна, безвиновна.

В производството по [чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ](#) ищецът следва да докаже претърпените вреди, техния характер и размер, както и наличие на пряка причинно-следствена връзка между претендираните вреди и незаконосъобразния административен акт,

действие или бездействие.

Настоящият състав приема, че в процесния случай са налице посочените по-горе кумулативни предпоставки за ангажиране обективната и безвиновна отговорност на ответника Агенция“Митници“, предвид следно:

Налице са отменени,като незаконосъобразни административни актове Решение с рег. № 32-257497/03.09.2020 г., към МД с MRN 19BG002002001015R3/23.01.2019г. и решение с рег. № 32-270580/16.09.2020г. към МД с MRN 19BG002002000225R9/11.01.2019г., на директора на ТД „С. Морска“ при Агенция „Митници, в които е посочено, че подлежат на предварително изпълнение, на основание чл. 19б, ал.2 от ЗМ, вр с ч.45, пар.1 от Регламент (ЕС) № 952/2013. След внасяне на депозит, на основание чл.221, ал.3 ЗМ с решение № 32-279665/25.09.2020г. и решение № 32-304231/19.10.2020 г. на директора на ТД “С. морска” предварителното изпълнение на актовете е спряно.

Решение с рег. № 32-270580/16.09.2020г. към МД с MRN 19BG002002000225R9/11.01.2019г., на директора на ТД “С. морска” е отменено с влязло в сила решение № 4529/07.07.2021г., постановено по адм. дело № 10353/2020г. на Административен съд София – град.

Решение с рег. № 32-257497/03.09.2020 г., към МД с MRN 19BG002002001015R3/23.01.2019г. на директора на ТД „С. Морска“ при Агенция „Митници“ е отменено с влязло в сила решение № 2267 от 06.04.2021 г., постановено по адм. дело № 9491/2020г. по описа на Административен съд София – град.

Предвид изложеното, съдът приема, че е доказано наличието на първата предпоставка, обуславяща основателността на предявения иск по [чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ](#) - отменен като незаконосъобразен административен акт.

Налице е и втората предпоставка, обуславяща основателността на предявения иск, а именно: наличие на причинена вреда на ищеца от отменените като незаконосъобразни решения на директора на ТД “С. морска” при АМ. Претендираната имуществената вреда в общ размер на 21439 лв., от които 11329,98 лв., имуществена вреда за дружеството в размер на законната лихва върху главница от 78131,51 лв. за периода от 06.10.2020г. – внасяне на обезпечението, до 11.03.2022г. – възстановяване на сумата от Митница В. при АМ, причинени от отмененото решение № 32-270580/16.09.2020г. към МД с MRN 19BG002002000225R9/11.01.2019г.

и 10109,19 лв. имуществена вреда за дружеството в размер на законната лихва върху главница от 596996,58 лв. за периода от 17.09.2020г. – внасяне на обезпечението, до 19.05.2022г. – възстановяване на сумата от Митница В. при АМ, причинени от отмененото решение № 32-257497/03.09.2020г. към МД с MRN 19BG002002001015R3/23.01.2019г.

За исковите периоди от датата на внасяне на обезпечението до нейното възстановяване, ищецът е бил лишен от възможността да ползва собствените си средства, като е понесъл вреди под формата на пропуснати ползи, които са реални, а

не хипотетични вреди и се измерват с размера на законната лихва, за периода на задържане на сумата, който размер не следва да се доказва изрично. Липсата на необходимост от доказване на вреди в размер на законната лихва произтича от нормата на [чл. 86, изр. 1 от 33Д](#). Само в случай, че кредиторът твърди претърпени вреди в по-висок размер и претендира тяхното заплащане от своя длъжник, той ще следва да развие исково производство по общия ред (арг. от [чл. 86, изр. 2 33Д](#)), в рамките на което да установи с преки доказателства вида и размера на поддържаните от него вреди, съобразно нормите на [чл. 51](#), респективно – [чл. 82 33Д](#) (в зависимост от източника на възникналото облигационно задължение – деликт или неизпълнен договор).

От приетото без оспорване от страните заключение по допуснатата ССЕ по дело №5212/22г., се установява, че по решение рег.№ 32-270580/16.09.2020г. с обезпечена главница 78 131,51 лв. за периода от 06.10.2020г. - внасяне на обезпечението до 11.03.2022г. - възстановяване на обезпечението, законната лихва възлиза в размер на: 11329,07 лв. и по решение рег. № 32-257497/03.09.2020г. с обезпечена главница 59 656,58 лв. за периода от 17.09.2020г. - датата на внасяне на обезпечението до 19.05.2022г. - дата на възстановяване на обезпечението законната лихва възлиза в размер на 10108,47 лв. Общият размер на законната лихва възлиза на 21437.54 лв.

Неоснователно е становището на ответника, за липса на доказани вреди, обосновани с разпоредбата на чл.221, ал.1 от ЗМ т.к. ищеца се е възползвал от възможността да внесе обезпечение по процесните решения които впоследствие са били отменени.В случая с отмяната на процесните решения на директора на ТД“Морска северна“ са отпаднали разпоредените с тях задължения за публични вземания, респективно учредените във връзка с тях обезпечения в размер определен от митническият орган.Тези обстоятелства се потвърждават по повод развилите се административни производства по МД с MRN 19BG002002000225R9/11.01.2019г. и 19BG002002001015R3/23.01.2019г.На /л.130/ на 23.02.2022г.ищеца е бил уведомен от длъжностни лица при АМ,че във връзка с внесеният депозит в размер на 78 131.51 лв. по сметка на Агенцията при съгласие,може с този депозит да бъде погасено задължението по решение на директора на ТД“Митница“-В. с № 3260965 от 22.02.2022г.,**ако желае**.По идентичен начин по декларация MRN 19BG002002001015R3/23.01.2019г. се е развило и другото административно производство/л.174/,като също е дадена възможност на ищеца,**ако желае** да ползва обезпечението по отмененият административен акт за заплащане на задължения по решение на директора на ТД-Митница В. с № 32-93501 от 22.03.2022г.В тази връзка настоящият състав следва да посочи,че с отмяната на процесните решения за задълженото лице в случая ищеца е възникнало право на възстановяване изцяло на сумите по обезпеченията,като митническите органи не са предприели действия по възстановяване им и след отмяната на административните актове и без правно основание са задръжали неоснователно сумите от 78 131.51 лв. и 59 656,58 лв.на ищеца по сметка на ответника по делото -АМ.

В тази връзка неоснователни са също изложените съображения на ответника, че иска на ищеца следва евентуално да бъде уважен до размер от 16528,46 лв., като бъде съобразено, че по двете декларации са определени допълнително заплащане на мито, ДДС и лихви в размер на 30762,66 лв. В случая процесните последващи решения на директора на ТД Митница В. са издадени на 22.02.2022г. и 23.02.2022г. и преди датата на постановяване на последващите решенията на директора на „Митница В.“ ищеца не е имал задължения към Агенция „Митница“ по процесните МД с MRN19BG002002000225R9/11.01.2019г. и МД с MRN19BG002002001015R3/23.01.2019г., поради което наведените съображения от ответника за уважаване на иск до сумата от 16528,46 лв. са също неоснователни.

С оглед доказателствата по делото настоящият състав счита, че исковата претенция следва да бъде уважена в размер на 21437.54, а в останалата част до претендирания размер от 21439,00 лв. искът следва да бъде отхвърлен (за частта над 11329,90 лв., съгласно установеното от ССЕ, за вредите причинени от решение рег. № 32-270580/16.09.2020г., до претендирания размер 11329,90 лв. и за частта над 10108,47 лв., съгласно установеното от ССЕ, за вредите причинени от решение рег. № 32-257497/03.09.2020г., до претендирания размер от 10109,19 лв).

При преценката на характера на претендираните вреди и основателността на предявения иск, във връзка с доводите на ответника, настоящият състав съобрази и с [Решение на СЕС от 18.01.2017 г. по дело С-365/15](#). Според задължителното тълкуване, дадено с това решение: когато вносни сборове, в това число антидъмпингови мита, се възстановяват, тъй като са били събрани в нарушение на правото на Съюза — което запитващата юрисдикция следва да провери — за държавите членки е налице задължение, произтичащо от правото на Съюза, да заплатят на правните субекти, които имат право на възстановяване, съответните лихви, считано от момента, в който възстановените мита са платени от тези правни субекти. Посоченото задължително тълкуване пренесено на плоскостта на настоящия казус, води до извод, че размерът на пропуснатите ползи, които подлежат на обезщетение по [чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ](#), поради техния сигурен характер, представлява лихвата за забава върху обезпечението от датата на внасянето му до датата на възстановяването на сумата. За този период дружеството незаконосъобразно е било лишено от възможността да ползва собствените си средства, понасяйки вреди под формата на пропуснати ползи, съизмерими минимум със размера на законната лихва за забава.

Съдът приема, че в случая е установено наличието и на третата предпоставка, а именно: наличие на пряка причинна връзка между отменените като незаконосъобразни административни актове и причинената имуществена вреда, предмет на предявените иски общо в размер на 21437.54 лв. Установено е, че отменените решения подлежат на предварително изпълнение, на основание чл. 19б, ал.2 от ЗМ, вр.с чл.45, § 1 от

Регламент(ЕС) № 952/2013 и в случай, че установените митнически задължения не бъдат платени в 10-дневния срок за доброволно изпълнение и решението не е спряно по реда на чл. 221, ал.3 от ЗМ, вр.с чл.45, § 1 и 3 от Регламент (ЕС) № 952/2013г., решението се изпраща на компетентната териториална дирекция на НАП за принудително събиране. Следователно, ако не бяха издадени незаконосъобразните административни актове за ищеца не би възникнала необходимост да заплати обезпеченията, за да бъде спряно допуснатото по закон предварително изпълнение. Смесът на нормата на чл. 1, ал. 1 и на чл. 4 от ЗОДОВ е, че отговорността на държавата е за вредите, произтичащи пряко и непосредствено от незаконосъобразното поведение на съответния административен орган, което изключва възможността тази отговорност да обхваща вредите, които са далечна последица от това поведение. Учредяването на обезпечение за задълженията по процесните решения, обосновава пряка причинно-следствена връзка между отмяната на актовете и претендираните имуществени вреди.

По изложените съображения настоящият състав приема, че ищецът е доказал наличието на кумулативните предпоставки по [чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ](#) за ангажиране отговорността на ответника, на същото основание в размер на исковата сума по двата иска 21437.54 лева, ведно със законната лихва върху нея, считано от предявяване на исковата молба в съда – 09.06.2022 г. до окончателното изплащане на сумата.

Ангажирането на отговорността на държавата за незаконосъобразни актове на нейни административни органи зависи от наличието на трите условия – незаконосъобразност на административен акт/ твърдяното поведение, настъпване на вреда и причинно-следствена връзка между този административен акт/ поведение и посочената вреда, като в процесния случай всички тези условия са налице.

По изложените съображения, съдът приема предявените икове за основателни и доказани, поради което следва да бъдат уважени в претендирания размер - общо в размер на 21437,54 лева, ведно със законната лихва върху тази сума,считано от 09.06.2022г. до окончателното й изплащане.В останалата част до претендирания размер от 21439,00 лв. искът следва да бъде отхвърлен (за частта над 11329,90лв., съгласно установеното от ССЕ, за вредите причинени от решение рег.№32-270580/16.09.2020, до претендирания размер 11329,90 лв. и за частта над 10108,47лв., съгласно установеното от ССЕ, за вредите причинени от решение рег. № 32-257497/03.09.2020г.,до претендирания размер от 10109,19 лв.).

На основание [чл. 10, ал. 3 ЗОДОВ](#), предвид уважаване на предявения иск, основателна е претенцията на ищеца за присъждане на сторените в производството разноски, съгласно приложения списък и доказателствата за извършването им. Съобразно чл.226, ал.3 от АПК, първоинстанционният съд,

който повторно разглежда дело, върнато от касационната инстанция, се произнася и по разноските за водене на делото във ВАС.

Размерът за присъждане на сторените в производството разноски, следва да е справедлив, обоснован и съобразен с действителната правна и фактическа сложност на делото, както и да не бъде по-нисък от предвидения минимален такъв, определен в Наредба №1 от 09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, тази връзка настоящият състав установява следното:

По административно дело №5212/2022 год. на АССГ, видно от приложеното на л.10 адвокатско пълномощно на адв.К., е договорено и изцяло платено в брой възнаграждение на упълномощения адвокат в размер на 3000 лева. Упълномощеният адвокат е осъществил процесуално представителство по делото, като се е явил и на двете проведени съдебни заседания на 14.09.2022 год. и на 26.10.2022 год., видно от протоколите от с.з. от адм.дело №5212/2022 год. По делото е бил внесен депозит в размер 300 лв. за възнаграждение на вещо лице и 25 лв. държавна такса.

По административно дело №256/2023 год. на ВАС, видно от приложеният списък, е договорено и изцяло платено възнаграждение на адв. К. с платежно нареждане в размер на 3000 лева./л.50-51/

По административно дело №8607/2023 год. на АССГ, видно от приложеното на л.12 адвокатско пълномощно на адв.К., е договорено и изцяло платено в брой възнаграждение в размер на 2000 лева. Упълномощеният адвокат е осъществил процесуално представителство по делото, като се е явил и на двете проведени съдебни заседания на 21.11.2023 год. и на 19.03.2024 год., видно от протоколите от с.з. от адм.дело №8607/2023 год. и е бил внесен депозит в размер 300 лв. за възнаграждение на вещо лице по допуснатата СЧЕ.

Съдът намира направеното възражение за прекомерност на заплатените адвокатски възнаграждения по трите дела за неоснователно с оглед фактическата и правна сложност на делото и доколкото същите са близо до определения минимален размер в чл. 7, ал.2, т.3 вр с чл.8, ал.1 от Наредба № 1 от 09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения за процесуално представителство.

Съдът приема, че общо дължимите от ответника разноски, за които следва да бъде осъден в настоящото производство, възлизат общо на 8625,00/ осем хиляди шестстотин двадесет и пет /, които включват държавна такса за завеждане на делото в размер на 25 лв. пред АССГ, депозити за възнаграждение на вещите лица в размер на 600 лв. и адвокатско възнаграждение в размер на 8000 лв. общо.

Водим от горното и на основание [чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ](#), Административен съд

София-град, Първо отделение, 34 състав,

РЕШИ:

ОСЪЖДА Агенция „Митници“, [населено място], да заплати на „БРОЧОВ ТЕКСТИЛ“ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ет.7, ап.10, на основание чл.1, ал.1 ЗОДОВ, обезщетение за имуществени вреди общо в размер на 21437,54 лв., ведно със законната лихва от датата на предявяване на исковата молба – 09.06.2022г. до окончателното изплащане на сумата, от които:

- 11329,07 лв., причинени от отменен административен акт-решение рег. № 32-270580/16.09.2020г. на директора на ТД "С. Морска" при Агенция "Митници" за периода от 06.10.2020г. – внасяне на обезпечението - до 11.03.2022г. – възстановяване на сумата от Митница В., ведно със законната лихва от датата на предявяване на исковата молба – 09.06.2022г. до окончателното изплащане на сумата и

- 10108,47 лв., причинени от отменен административен акт-решение рег. № 32-257497/03.09.2020г. на директора на ТД "С. Морска" при Агенция "Митници" за периода от 17.09.,2020г. – внасяне на обезпечението, до 19.05.2022г. – възстановяване на сумата от Митница В. при АМ, ведно със законната лихва от датата на предявяване на исковата молба – 09.06.2022г. до окончателното изплащане на сумата.

ОТХВЪРЛЯ иска в останалата част до претендирания размер общо от 21439,00 лв.,ведно със законната лихва от датата на предявяване на исковата молба – 09.06.2022г.

ОСЪЖДА Агенция „Митници“,да заплати на „БРОЧОВ ТЕКСТИЛ“ЕООД, ЕИК[ЕИК], разноски по делото в размер на 8625,00 (осем хиляди шестстотин двадесет и пет) лева.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните.

съдия:

